Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26086
Copyright: Admont, Benediktinerstift

eratonis filio cerimon nomine iuuenis scolastico sic
incurreret egritudine ut incuruatus dorso ca
put habens inter genua remaneret. Cuique omnis pene
medici qui in urbe roma erant nulla ei possent ratio
ne succurrere. Extitit quidam fontegius tribunicio
qui diceret ei istam passionem acri suo euenisse ger
mano. et curatus esset a quodam scō Valentino epo. et
hortabatur ut transmitteret ad eum. Veniq; ipse puer
ex quo abeo curatus e. n illum deseruit dicens ibo. et
hui bonitatis affectu me facia esse estrictum. Audiens
hec erator mittit ad illum nobiles uiros amicos suos
qui illum rogarent ut ad urbem romam dignaretur ue
nire. Quem cum uenientem eraton hospicio recepisset. osten
dit ei filium suum cerimonem. et cepit petere eum. ut sic
curaret germanum fontegii ita et isti succurreret.
Cui scs Valentinus epc dixit. Tu si uis curabitur. Et eraton
dixit ad eum. Vimidiam partem substantie mee et dare
disposui. si istum ab hac infirmitate liberare potue
ris. Cui scs Valentinus respondit. Miror te magistrum
prudentem non adiutisse quod dixi. tu si uis curabitur.
nam si credideris xpo meo fides tua preciosa e ma
gis do quam tu qui in rebus uilissimis et uanis su
tam tuam expendens cereus effigies maligno homi
num in ligno aut in quocumque metallo expressas ali
quam diuinitatem habere. que merito hoc obti
nuerit. Hunc autem ut non possit credi qui sordi
dissimis actibus et crudelissimis sunt occupati.
nullum tempus in mune ab sceleribus habuerit.